

ABSTRAKTY KONFERENCJI / CONFERENCE ABSTRACTS

Piątek, 25.04.2025 / Friday, April 25th, 2025

SESJA I / .1st SESSION 9:15 – 10:30

Moderator:

dr hab. inż. arch. Rafał Blazy, prof. PK

dr hab. inż. arch., prof. PP

Radosław Barek

Politechnika Poznańska

Lokalna tożsamość przestrzenna - była, jest, czy będzie ?

Local spatial identity - was, is, will be?

Formy zabudowy i całych krajobrazów stanowiły doniedawna kulturowy wyróżnik społeczności lokalnych. W ostatnim stuleciu nastąpiło oddzielenie w procesie tworzenia osad uwarunkowaniach naturą miejsca, bliskich związków bezpośrednich lokalnych użytkowników, lokalnych wytwórców i lokalnego pozyskiwania materiału do budowy. Uruchomiło to procesy utraty tożsamości i tworzenia lokalnych walorów kulturowych dla miejscowego oddziaływania. W znaczącym stopniu dotyczy to edukacji przestrzennej i architektonicznej. Powrót do lokalnego kreowania przestrzeni z cechami lokalnej kultury wydaje się być aktualną potrzebą dla odtwarzania tradycyjnych więzów w społeczności lokalnej . Powstawanie nowych domów , umiejscowienie ich w najbardziej dogodnym miejscu wiąże się z wyczuwaniem specyficznych walorów miejsca. Proces uczenia się jak wyczuwać miejsce jest zatem elementem budowania współczesnej społeczności lokalnej.

dr inż. arch., prof. SANS

Bartosz Felski

Sopocka Akademia Nauk Stosowanych

Upcycling jako narzędzie adaptacji do zmian klimatu w warunkach Polskich. Studium przypadku na podstawie historycznego budynku we wsi Ostroróg.

Upcycling as a tool for adaptation to climate change in Polish conditions. Case study based on a historical building in the village of Ostroróg.

Postępujące gwałtownie zmiany klimatu są wyzwaniem dla współczesnej architektury, ale jeszcze większym wyzwaniem są dla architektury historycznej, powstającej w zupełnie innych ramach klimatycznych. O ile mitygacją postępujących zmian w klimacie jest stosunkowo dobrze zdiagnozowana, o tyle adaptacja do tych zmian – zwłaszcza adaptacja wykorzystująca narzędzia neutralne pod względem budżetu węglowego jest zjawiskiem wciąż niszowym w budownictwie. Niniejsze wystąpienie stanowi opis studium przypadku remontu zabytkowego, wernakularnego budynku z XIX wieku w województwie zachodniopomorskim. Z jednej strony, zastosowane rozwiązania miały na celu ratowanie zabytkowego budynku jako dziedzictwa kulturowego, z drugiej zaś strony były przyczynkiem do szerszego spojrzenia na problem dostosowania zabytkowej architektury do nowej rzeczywistości. Prezentowane rozwiązania wykorzystują działania z zakresu projektowania cyrkularnego (upcycling, reuse) i można je łatwo skalować do innych podobnych obiektów historycznych. Mogą one stać się skutecznym narzędziem adaptacji do zmian klimatycznych, a dzięki wykorzystaniu materiałów pochodzących z recyklingu – również narzędziem łagodzenia zmian klimatycznych

mgr. inż. arch.

Krystian Patyna

mgr. inż. arch.

Wojciech Jabłoński

Politechnika Lubelska

Ziemia jako odpad budowlany - możliwości recyklingu i ponownego użycia w budownictwie.

Earth as construction waste - possibilities of recycling and reuse in construction.

Kierunki globalnej polityki zrównoważonego rozwoju dążą do wprowadzenia gospodarki obiegu zamkniętego, co za tym idzie coraz częściej badane są możliwości ponownego zastosowania odpadów budowlanych. Szacuje się że odpady budowlane stanowią około 30-40% wszystkich odpadów w gospodarce UE, co może stanowić olbrzymi zasób materiałów możliwych do ponownego użycia. Ziemia i grunty pochodzące z placów budowy ciągle stanowią materiał o dużym potencjale zastosowania, który z uwagi na współczesne wymagania jest odkrywany na nowo. W pracy przedstawiono potencjalne zastosowania ziemi pochodzącej z wykopów. Studia przypadków wskazały możliwe metody wykorzystania gruntu jako materiału budowlanego, możliwego do aplikowania zarówno w nurcie DIY jak i w sposób przemysłowy. Ziemia jest materiałem o wielowiekowej historii użycia, która we współczesnych uwarunkowaniach gospodarki obiegu zamkniętego wpisuje się w założenia polityki zrównoważonego rozwoju

mgr inż.

Piotr Horodyski

Stary dom w remoncie.

Renovation of the old house.

W prezentacji przedstawione zostaną korzyści oraz inne aspekty związane z podjęciem remontu tradycyjnych historycznych obiektów budowlanych. Wśród głównych zalet znajduje się ochrona dziedzictwa kulturowego, zmniejszenie negatywnego wpływu na środowisko, wykorzystanie unikalnych cech tradycyjnego budownictwa, atrakcyjna lokalizacja oraz rozwój miast i obszarów wiejskich. Przeprowadzenie remontu wymaga przestrzegania pewnych zasad, zarówno w odniesieniu do zachowania unikalnej substancji historycznego obiektu, jak i stosowanych metod i reżimów technologicznych.

dr inż. arch.

Agnieszka Nowicka

niezależny naukowiec

mgr inż. arch.

Krzysztof Hendel

niezależny naukowiec

mgr inż.

Maciej Jakobina

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Od partyzanckiego ogrodnictwa i oddolnych inicjatyw do strategii urbanistycznych zielonej transformacji miast.

From guerrilla gardening and grassroots initiatives to urban planning strategies for the green transformation of cities.

W dobie postępującej urbanizacji i zmian klimatycznych przestrzenie zielone w miastach nabierają nowego znaczenia. Organizowane są zarówno w procesie oficjalnych projektów jak i przez mieszkańców jako forma interwencji miejskiej. Te oddolne inicjatywy są nie tylko sposobem na zazielenianie zurbanizowanych przestrzeni, ale także wyrazem społecznej troski o środowisko i jakość życia mieszkańców. Czasem też jest odpowiedzią na opieszałość procesów urzędowych w kierunku obetonowywania miast.

Analiza przykładów z Polski i z zagranicy pokazuje w jaki sposób oddolne inicjatywy mogą przełożyć się na szersze strategie urbanistyczne. Lokalne inicjatywy zazieleniania miast wpływają na mikroklimat, bioróżnorodność i świadomość ekologiczną społeczności. Ważnym elementem świadomych działań staje dobór roślin, ponieważ odgrywa dużą rolę wpływając na ekosystem miejski oraz relacje między mieszkańcami a przestrzenią, w której żyją. Na poruszone powyżej zagadnienia autorzy wystąpienia poszukują odpowiedzi w swojej codziennej pracy i podczas obserwacji takich zjawisk.

dr inż. arch.

Maciej Jagielak

Politechnika Krakowska

Design build studio. Metoda, misja, radość.

Design build studio. Method, mission, joy.

Design Build Studio (w skrócie DBS) to pochodzące z USA określenie formy uczenia się architektury poprzez projektowanie i budowanie. Celem autora jest przedstawienie szerokiej możliwości, jakie dają tego rodzaju programy edukacyjne na podstawie uznanych przykładów (np. Rural Studio, Hooke Park) oraz własnych prób realizacji podobnych pomysłów w małej skali.

Piątek, 25.04.2025 / Friday, April 25th, 2025

SESJA II /.2nd SESSION 11:00 – 12:00

Moderator:

dr hab. inż. arch. Matylda Wdowiarz-Bilska, prof. PK

mgr

Katarzyna Domagalska

dr

Marta Akincza

Narodowy Instytut Architektury i Urbanistyki

Mapowanie materiałów budowlanych. Program Laboratorium Regionów Narodowego Instytutu Architektury i Urbanistyki

Typification and Mapping of Building Stocks in Poland. Regions Laboratory - National Institute of Architecture and Urban Planning program

Labopratorium regionów to projekt badawczy stawiający pytanie: jakie cechy sieci społeczno-przestrzennych sprawiają, że społeczność jest odporna na zmiany klimatyczne? Projekt koncentruje się na małych miastach jako idealnym polu testowym do analizy zdolności adaptacyjnych zarówno środowiska zbudowanego, jak i społeczności wobec wyzwań związanych ze zmianami klimatycznymi. W jaki sposób lokalna tożsamość może być lepiej uwzględniona i podkreślona w rozwoju obecnych modeli odporności miejskiej? Czy stosowanie uniwersalnych technologii w projektowaniu miast odpornych na zmiany klimatyczne grozi utratą lokalnej tożsamości i lokalnego dziedzictwa? Ważną częścią badań jest diagnoza materiałów budowlanych i ich mapowanie. Dotychczas badaniami zostały objęte dwa Polskie regiony: Pomorze i Warmia i Mazury.

mgr inż.

Anna Komorowska

Centrum Kształcenia Zawodowego nr 1 w Krakowie

Zróbmy sobie edukację. Architektura tymczasowa jako narzędzie edukacyjne.

Education DIY. Temporary architecture as an educational tool.

Ogrody tymczasowe, instalacje artystyczne czy happeningi mają ogromny potencjał edukacyjny. Rozwijają kreatywność, samodzielność i umiejętności manualne. Ale przede wszystkim dają poczucie sprawczości, pozwalają wyrazić opinię i zwiększyć zaangażowanie wśród użytkowników danej przestrzeni. Referat prezentuje przykłady z warsztatów realizowanych przez autorkę z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi.

mgr inż. arch.

Milena Trzcńska

mgr inż. arch.

Łukasz Stępnik

Politechnika Warszawska

Odporność miasta na kryzys migracyjny. Analiza adaptacji budynków biurowych w Warszawie do funkcji centrów pobytowych dla uchodźców

City Resilience to the Migration Crisis: Analysis of the Adaptation of Office Buildings in Warsaw for Refugee Accommodation Centers

Referat prezentuje wyniki badań dotyczące 4 budynków biurowych w Warszawie, które zostały w krótkim czasie (od kilku do kilkunastu dni) dostosowane do nowej funkcji centrów pobytowych dla osób uciekających z Ukrainy po wybuchu pełnoskalowej wojny 24 lutego 2022 roku. Analizie zostały poddane aspekty architektoniczne, konstrukcyjne, instalacyjne oraz społeczne. Wnioski z odbytych wizyt studialnych, wywiadów przeprowadzonych z osobami administrującymi punktami pobytowymi oraz analizy planów budynków służą określeniu szans i zagrożeń związanych ze zmianą typologii biurowej w środowisko tymczasowego zamieszkania oraz sformułowaniu wytycznych pozwalających na zwiększenie elastyczności i odporności na zmiany funkcji w obiektach nowoprojektowanych.

mgr inż. arch.

Arkadiusz Gąsiorowski

Politechnika Wrocławska

Przestrzenie 'miejskich dewiacji' jako odpowiedź na wybrane problemy społeczności lokalnych w obliczu wyzwań współczesności.

Urban deviations' as a response to certain problems of local communities in the face of contemporary challenges.

Kluby nocne, bary czy przestrzenie oddolnego organizowania nieoficjalnych a często nawet nielegalnych imprez i spotkań towarzyskich powszechnie uważane są za miejsca brudne, zepsute, miejsca wstydu - przestrzenie dewiacji. Przez środowiska naukowe badane są głównie w kontekście turystyki nocnej, budowania „genius loci” miejsca lub ich ciekawej, nieskrępowanej twórczo normami i standardami warstwy wizualnej. Środowiska miejskie i władze lokalne traktują je natomiast jako miejsca problematyczne i konfliktowe. Jednak zestawienie ich z niektórymi innowacyjnymi tendencjami w badaniach społecznych, takimi jak socjologia dewiacji czy powiązana socjologiczna teoria konfliktu, pozbawia pejoratywnego znaczenia określenia 'dewiacje' i wskazuje szereg ich zalet i możliwości rozwiązywania problemów społeczności lokalnych jak i szerszych, globalnych wyzwań współczesności.

Miejsca te zgodnie z wyżej wspomnianymi teoriami socjologicznymi kreując konflikty pomiędzy ogółem społeczności lokalnej a problematycznymi jednostkami czy grupami społecznymi, przez mobilizację społeczności, paradoksalnie są motorem napędowym integracji, która to w ostatnich latach jest jednym z nadrzędnych celów projektowania urbanistycznego. W obliczu narastającego problemu ograniczania nawiązywania realnych relacji społecznych na rzecz przeniesienia ich do świata wirtualnego prowokowanie takich punktów zapalnych lokalnego poruszenia jak i miejsc realnych spotkań (tu głównie w odniesieniu do młodzieży) może być induktorem budowania związków społecznych a obserwowana w tych przestrzeniach partycypacja architektoniczna ich użytkowników, indywidualna i wolna od ograniczeń jest wartym uwagi zjawiskiem. Natomiast w świetle popularyzacji nowych substancji psychoaktywnych świadomość istnienia takich miejsc i idąca za tym możliwość ich nadzorowania daje potencjał działania na rzecz minimalizacji ryzyka ich zażywania, polityki antynarkotykowej szczególnie zyskującej uznanie specjalistów w ostatnich latach.

Zamierzeniem referatu jest nakreślenie wspomnianego wyżej potencjału takich miejsc i zaproponowanie nowego dyskursu w dyskusji na ten temat. Całość zostanie oparta na realnych, wrocławskich przykładach ze wskazaniem ich unikatowych lokalnych cech

mgr inż. arch.

Czaplicka Zofia

Politechnika Krakowska

Miejskie strategie ochrony ciemnego nieba – metody ograniczania zanieczyszczenia świetlnego oraz wspierania efektywności energetycznej

Urban Strategies for dark sky protection – methods to reduce light pollution and promote energy efficiency.

Obecnie 99% Europejczyków odczuwa skutki zanieczyszczenia świetlnego. Nadmierna ilość sztucznego światła w nocy negatywnie wpływa na ekosystemy, gospodarkę oraz zdrowie mieszkańców naszego kontynentu.

Pierwszy ULM (ang. Urban Lighting Master plan; miejski plan oświetlenia) powstał dla Lyonu pod koniec lat 80. XX wieku. Świadomość korzyści płynących z dobrze zaprojektowanego oświetlenia miejskiego rośnie w XXI wieku. Zielona Księga dotycząca efektywności energetycznej podkreśla, że oświetlenie odpowiada za połowę zużycia energii w europejskich miastach. Miasta europejskie poszukują strategii walki z zanieczyszczeniem świetlnym. Obecnie Lighting Urban Community International (LUCI), międzynarodowa organizacja zrzeszająca miasta dążące do poprawy jakości oświetlenia, liczy ponad pięćdziesiąt członkowskich miast w Europie.

Wystąpienie ma na celu analizowanie obowiązujących przepisów dotyczących oświetlenia w Europie na szczeblu najniższym – miast oraz regionów. Referat wprowadzi w taktyki podejmowane przez różne miasta, w celu zmniejszenia zanieczyszczenia świetlnego. Szczególną wagę przywiązuje do ULM, instalacji i happeningów. Wskaże lokalne odpowiedzi poszczególnych miast dla globalnego problemu zanieczyszczenia świetlnego

Walka z zanieczyszczeniem świetlnym wymaga skoordynowanych działań na poziomie lokalnym, krajowym i globalnym. Jako problem o zasięgu ogólnoswiatowym, może być skutecznie ograniczany jedynie poprzez ścisłą współpracę rządów, ekspertów i społeczności. Bez wspólnych wysiłków jego negatywne skutki będą się nasilać.

Piątek, 25.04.2025 / Friday, April 25th,2025

SESJA III / 3rd SESSION 12:30 – 13:30

Moderator:

dr hab. inż. arch. Matylda Wdowiarz-Bilska, prof. PK

mgr inż. arch.

Maja Sutkowska

Okayama University, Faculty of Environmental, Life, Natural Science and Technology

Czego nauczyła mnie Japonia?

What Japan has taught me?

Kultura Japonii stanowi nieustające źródło fascynacji i inspiracji. Jej architektura jest wynikiem unikalnego stylu życia, wpływów historycznych, klimatycznych i religijnych. W europejskiej świadomości Japonia obrosła legendami i stereotypami z czasów świetności, pomimo trwającego od dekad kryzysu. Jak naprawdę wygląda kraj Wschodzącego Słońca w XXI wieku?

Prezentacja będzie podsumowaniem obserwacji architektonicznych zgromadzonych przez 150 dni pobytu absolwentki Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej w Japonii, podczas studiów doktoranckich. Omówione zostaną zarówno pozytywne, jak i negatywne aspekty współczesnej japońskiej architektury, ilustrowane sześcioma przykładami. Paradoksalnie, jest parę rzeczy, których Japończycy mogliby się nauczyć od polskiej architektury.

mgr inż.

Martyna Kaniewska-Gólek

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Wydział Architektury Krajobrazu

Poważna gra "Osiedle z klimatem" jako narzędzie wspierające partycypację w procesie projektowym.

The serious game 'Neighborhood with climate' as a tool supporting participation in the design process

Ekstremalne zjawiska pogodowe, będąc skutkiem zmiany klimatu, stają się coraz bardziej uciążliwe dla mieszkańców miast. Dlatego konieczne jest podejmowanie działań w przestrzeni miejskiej, które pozwolą na poprawę jakości ich życia. W procesie planistycznym oraz projektowanym kluczowym, dla prawidłowego funkcjonowania przestrzeni, jest uwzględnienie interesów różnych grup użytkowników. Raporty z badań dot. postaw ekologicznych Polak i Polaków wskazują na wzrost liczby osób sceptycznych wobec działań prośrodowiskowych i jednoczesny spadek liczby tzw. ekoentuzjastów. Stąd tym większym wyzwaniem staje się prowadzenie skutecznych działań partycypacyjnych dla projektów lobbujących rozwiązania proekologiczne, w tym oparte na naturze (NbS). Narzędziami wspierającymi decyzje w zakresie adaptacji miast do zmiany klimatu są poważne gry. Jednym z przykładów jest gra „Osiedle z klimatem”, która została zaprojektowana przez interdyscyplinarny zespół architektów krajobrazu oraz geografów w tym m.in. klimatologów, hydrologów, ekologów krajobrazu, w ramach projektu CoAdapt. Projekt CoAdapt powstał w czasie warsztatów IdeaLab “Miasta przyszłości: usługi i rozwiązania” organizowanych przez NCBiR. Projekt finansowany był w ramach Mechanizmu Finansowego EOG i Norweskiego Mechanizmu Finansowego na lata 2014-2021. Prezentacja ma na celu przedstawienie możliwości wykorzystania poważnej gry w procesie adaptacji do zmiany klimatu osiedla mieszkaniowego i przestrzeni publicznej. Gra jest narzędziem służącym podniesieniu świadomości mieszkańców miasta w zakresie możliwości wdrażania działań proadaptacyjnych, zwiększanie ich motywacji do podejmowania lokalnych działań i zielonych inicjatyw w ich otoczeniu. W grze o charakterze kooperacyjnym interesariusze wybierają różne rozwiązania z zakresu NbS, które mogą poprawić stan środowiska, i jednocześnie wpłynąć korzystnie na poprawę warunków życia mieszkańców. Algorytmy zastosowane w grze pozwalają ocenić skuteczność tych rozwiązań w zakresie obniżania temperatury powietrza, poprawy jakości powietrza i retencji wody opadowej. Gra edukuje również w zakresie bioróżnorodności oraz ekonomiki użytkownika poszczególnych rozwiązań. Skuteczność tego narzędzia wynika z możliwości wyboru rozwiązań NbS, które uczestnicy lokalizują w konkretnej, znanej im przestrzeni.

W ramach obserwacji narzędzie to zostało wykorzystane w trakcie warsztatów jako forma dialogu pomiędzy projektantami, a użytkownikami przestrzeni, w tym mieszkańcami wybranych osiedli, lokalnymi liderami, społecznikami i ekspertami. Wykorzystanie gry “Osiedle z klimatem” w procesie decyzyjnym pozwoliło graczom na ocenienie możliwości

zastosowania w danym miejscu różnych rozwiązań projektowych, przy jednoczesnym wzroście poczucia sprawczości. W konsekwencji wzrasta również zaangażowania w realizację dalszych etapów projektów oraz chęć wzięcia udziału z kolejnych projektach będących inicjatywą samorządów lub samych obywateli

mgr inż. arch.

Weronika Kukowska

mgr inż. arch.

Katarzyna Jamioł

Politechnika Krakowska

Elementy edukacyjne jako uzupełnienie programu funkcjonalnego parków miejskich
Educational elements as a complement to the functional program of city parks.

We współczesnych parkach miejskich coraz częściej uwzględnia się przestrzenie i elementy edukacyjne, będące rozwinięciem ich programu funkcjonalnego. Połączenie funkcji rekreacyjnej z edukacyjną sprzyja zwiększaniu świadomości na temat danego obszaru oraz sprawia, że parki mogą stanowić atrakcyjną przestrzeń służącą nie tylko rekreacji, ale również edukacji. Celem prezentacji jest przedstawienie badań analizujących wyposażenie parków w elementy edukacyjne oraz omówienie wybranych realizacji.

inż.

Radosław Poszytek

inż.

Aneta Rękawek

Wydział Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej UMCS, Gospodarka Przestrzenna

Miasta pełne zieleni - jak dachy i fasady zmieniają oblicze nowoczesnej architektury?

Cities filled with greenery – how rooftops and facades are transforming modern architecture?

W obliczu postępującej urbanizacji i zmian klimatycznych rola zielonej infrastruktury w miastach nabiera szczególnego znaczenia. Zielone dachy i fasady to innowacyjne rozwiązania, które przyczyniają się do poprawy jakości życia mieszkańców, zwiększenia efektywności energetycznej budynków oraz ograniczenia negatywnego wpływu miast na środowisko. Ich zastosowanie wpisuje się w koncepcję inteligentnych miast (smart cities), które dążą do integracji technologii z ekologicznymi strategiami zagospodarowania przestrzeni.

Historia zielonych dachów sięga odległych czasów – już w starożytności ludzie wykorzystywali darń do pokrywania swoich domostw i schronień. Tradycja ta przetrwała w wielu regionach świata, m.in. w Skandynawii, gdzie do dziś można znaleźć budynki z dachami porośniętymi roślinnością. W zależności od okresu w dziejach budownictwa, technologia ta była rozwijana lub zapomniana, jednak zawsze pozostawała wyzwaniem dla inżynierów i architektów, a jednocześnie symbolem nowatorskiego podejścia do projektowania przestrzeni miejskiej (Kozuchowski, Piątek 2009).

Współczesne zielone dachy i fasady pełnią wiele istotnych funkcji ekologicznych i społecznych.

W referacie zostaną przedstawione przykłady realizacji zielonych dachów i fasad w różnych częściach świata, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na redukcję zużycia energii, poprawę komfortu życia mieszkańców oraz ochronę środowiska. Analiza wybranych przypadków pozwoli na ocenę efektywności tych rozwiązań i wskazanie kierunków ich dalszego rozwoju w kontekście zrównoważonego rozwoju miast.

mgr inż. arch. kraj.

Tomasz Jaróg

Politechnika Krakowska

**Zrównoważona rewitalizacja rzek miejskich jako element adaptacji klimatycznej:
Przykład rzeki Prądnik-Białucha w Krakowie.**

**Sustainable Revitalization of Urban Rivers as a Climate Adaptation Strategy: The Case
of the Prądnik-Białucha River in Kraków.**

W obliczu postępujących zmian klimatycznych korytarze wodne w miastach odgrywają kluczową rolę w regulacji mikroklimatu oraz poprawie jakości powietrza. Niniejsza praca skupia się na analizie wpływu rzeki Prądnik-Białucha w Krakowie na temperaturę otoczenia i stężenie zanieczyszczeń powietrza, takich jak PM2.5 i PM10. W badaniach wykorzystano pomiary termowizyjne oraz dane meteorologiczne, aby przeanalizować warunki mikroklimatyczne w otoczeniu rzeki. Wyniki zestawiono z danymi dotyczącymi jakości powietrza i zagospodarowania terenu, co pozwoliło ocenić wpływ urbanizacji i infrastruktury transportowej na ekosystem rzeczny. W oparciu o uzyskane wyniki opracowano koncepcję rewitalizacji wybranego odcinka rzeki, zakładającą odbudowę naturalnych procesów ekologicznych, zwiększenie zdolności retencyjnych oraz integrację funkcji środowiskowych i rekreacyjnych. Proponowane rozwiązania mogą stanowić modelowy przykład działań adaptacyjnych, wspierających ochronę miejskich korytarzy wodnych w kontekście zmieniających się warunków klimatycznych.

Piątek, 25.04.2025 / Friday, April 25th,2025

SESJA IV / 4th SESSION 14:00 – 15:00

**Moderator:
dr inż. arch. Maciej Jagielak**

MArch

Abudjana Haider Elwaseela Babiker

Waseda University

Autopoietic Design Code: A Critical Inquiry Into the Architectural Territories in Manazuru

Manazuru (真鶴町) is a coastal town located in Kanagawa Prefecture, southwest of Tokyo. During Edo period, it supplied Edo city, the Japanese capital, with stones from its mining industry. Edo period was characterized by relative peace and the flourishing of Japanese culture. Meiji Restoration, a major political shift, dismantled the feudal rule of Edo period and introduced rapid modernizations that profoundly affected Tokyo's built environment and its surrounding settlements.

Manazuru gradually transitioned from a stone-oriented town to a fishing hub, and its fishing activities continue to this day. Unlike its neighboring towns, Manazuru is not considered an urban center but rather a town that has maintained its unique identity and resisted major development. This is largely due to its self-introduced and implemented design code, known as the "Standards of Beauty" (美の基準), enacted in 1992. This code, created and enforced by the majority of Manazuru's inhabitants, reflects a resistance to external development pressures. It emphasizes the importance of maintaining the original architectural landscape, geographical and territorial perception, and cultural practices centered around fishing. Manazuru's case is widely seen as a successful example of resistance to centralized development and industrialization. This resistance continues today under the guidance of the design code.

However, in recent years, Manazuru, like many small towns and villages in Japan, has faced depopulation as its youth migrate to urban centers. This trend is evident in the increasing number of vacant houses. This phenomenon can be viewed as an effect of the extension of urbanization and the decline of the rural ideal.

Manazuru today stands as a symbol of the resilience of its built environment, and the design code plays a critical role in its preservation. This paper proposes a critical analysis of the design code, examining the territorial relevance of its major elements. Methodologically, the study will employ a geospatial perspective, with a particular focus on emerging territoriality from a Figure-Ground relational perspective. This analysis will be supported by a visual examination of the key elements outlined in the design code, followed by a brief examination of the relevance of the design in the current national and global challenges. This paper argues for a rejection of the category of "countryside" as a simple binary

opposition to urbanization. Instead, it proposes a more nuanced approach that considers territoriality and geospatial factors in understanding the complex relationship between urban and rural areas.

mgr inż. arch.

Marcelina Terelak

Wrocław University of Science and Technology

Participant and tutor experiences in ProtoLAB's interdisciplinary course.

ProtoLAB is an interdisciplinary course that brings together students, researchers, and architects to work with ecological materials like paper and wood. The course combines practical workshops with theoretical knowledge, teaching how to develop a project from drawing to the construction process, while encouraging collaborative problem-solving and creative thinking.

In 2019, the course I participated in focused on the design of three houses, which were later constructed, tested, and presented at an academic conference. Such experiences help develop expertise in temporary architecture and material studies, shaping architects not only as designers but also as researchers engaged in both practice and academia.

In 2024, I had the opportunity to return as a tutor. This transition required a deeper understanding of how to communicate complex ideas and support diverse learning styles, all while encouraging independent thought and collaboration. This role highlighted the significance of mentorship in shaping future professionals, demonstrating how guiding others can simultaneously deepen the mentor's own understanding and professional development.

mgr inż. arch.

Jan Jabłoński

Politechnika Warszawska

Znaczenie formy i substancji uzupełnień architektonicznych dla krajobrazu kulturowego.

Impact of Form and Material of Newly Built Architecture in Cultural Landscape

Contemporary discussions on the built environment increasingly embrace a holistic approach to conservation and sustainability. This study examines normative and polemical texts in heritage conservation and adaptive reuse, highlighting tensions between traditional (20th-century) conservation approaches and newer frameworks such as the Nara Document on Authenticity, The Burra Charter, and the Davos Declaration. This tension reflects a dichotomy between "orthodox conservation" and "managing change." The study addresses three key issues. The first is the problem of precedent—once non-contextual forms or materials are introduced in a cultural landscape, they set a precedent for future alterations, potentially leading to rapid transformation. The skylines of Warsaw and Budapest illustrate this issue: Warsaw's decision to allow skyscrapers has permanently altered its historic skyline, while Budapest, which long resisted such development, now faces uncertainty after permitting its first high-rise.

The second issue is the problem of managing change. While controversial for individual heritage buildings (as noted by Michael Petzet in *International Principles of Preservation*), managing change is broadly accepted in discussions on cultural landscapes. The Davos Baukultur 2019 initiative recognizes that living, thriving communities necessitate some level of change, making the key question one of scale and scope rather than absolute preservation. The third issue is the problem of community. Cultural landscapes are deeply tied to local identity and well-being. When drastic changes disrupt familiar environments, they can weaken social bonds and diminish the sense of belonging. Architectural interventions in heritage areas must therefore balance modernization with the continuity of cultural and social identity.

Beyond these three core issues, the study considers two broader perspectives. The first is the cognitive perspective, which suggests that certain architectural features are universally preferred due to innate human perception and psychology. This raises questions about the compatibility of contemporary architectural interventions with historic environments. The second perspective is the culture-nature symbiosis concept, which argues that preserving cultural landscapes also helps sustain natural landscapes. This aligns with the theory of Earth as a garden—an environment fundamentally shaped by human activity and

now reliant on human stewardship. In this view, conservation is not only about protecting the past but also about maintaining ecological and cultural balance for the future. The study critiques the principle of architectural contrast—where new structures deliberately stand apart from historic contexts—arguing that it risks disrupting environmental continuity. Instead, it advocates for a balanced approach that integrates sustainability with heritage sensitivity while preserving community identity.

MArch., Associate Professor

Brian Ambroziak

University of Tennessee and MFA Andrew McLellan

Constructing Night.

Night has all but been extinguished from the physical realm as cities grow increasingly illuminated and the poetic spaces that spoke in the past have been closed to nocturnal visitors. This comes to bear in contemporary architectural discourse. The discipline responsible for constructing the physical space of night seldom concerns itself with its representation and therefore its true consequence. It can be easily argued that the paucity of architecture in thoughtful relationship to aspects of night becomes apparent when we acknowledge an existing prejudice towards architecture in sunlight. The arts outside of architecture are filled with inspiration taken from night. Painting has the dramatic darkness of Caravaggio and Whistler's moonlit Battersea Bridge, music calls upon Debussy's and Bartok's evocative nocturnal compositions, and film captures the shadows of Vienna's public squares and underground caverns in Reed's *The Third Man*, to name but a few. Compared to the allied arts, architectural representation remains static in its presentation of time and the consideration of changing environments. The architect Peter Zumthor references the work of Inger Christensen who begins her poem "Alphabet" with: "The June night exists. The June night exists... and no one in this flying summer, no one understands that autumn exists, the aftertaste and the afterthought," in describing the underlying nature of beauty as absence. Christensen's poem speaks to the immediacy of perceptual experience that often dominates the architectural process. *Constructing Night* provides an examination of night through written, visual, and spatial precedents. These fragments serve as a mere starting point for reclaiming the emotive and metaphorical potential of dusk, moonlight, and darkness, experiences much lost to inhabitants of the modern world.

Mateusz Nosek

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Lilli Pramschüfer

Technische Universität Dresden

Lokalizowanie malowniczości: Analiza międzykulturowego przypadku Dolnego Śląska
Locating the Picturesque: An intercultural case study of Lower Silesia.

This paper examines the exploration of intercultural heritage in the border region of Lower Silesia, where Polish and German histories have been deeply intertwined. The study employs the perspective of picturesque travel narratives, a genre particularly prevalent in this region. By analysing references to the picturesque in both German and Polish sources, the aim is to develop a comparative method for measuring and evaluating this concept across cultures.

The concept of the picturesque is particularly relevant in this context due to its close association with the perception of landscapes. These perceptions can potentially vary depending on cultural perspectives. The findings of this study suggest the feasibility of establishing a comparative framework for assessing the picturesque in an intercultural context. Furthermore, we identify specific areas that have been described as picturesque in both Polish and German sources. This highlights both shared and diverging cultural interpretations of the landscape.

Piątek, 25.04.2025 / Friday, April 25th,2025

SESJA V / 5th SESSION 16:00 – 17:30

Moderator:

dr inż. arch. Justyna Tarajko-Kowalska

dr inż. arch.

Agata Korzeniowska

Politechnika Krakowska

Widzenie/Odczuwanie – kształtowanie przestrzeni przyjaznej dla Człowieka.

Seeing/Feeling – shaping a human-friendly space.

Referat dotyczy zagadnień wykorzystywania naturalnych dążeń ludzkiego mózgu do osiągnięcia optymalnych przestrzeni do życia. Zaprezentowane zostaną naukowe fakty, opisujące sposoby postrzegania przestrzeni i architektury przez ludzkie oko oraz wskazane na ich podstawie optymalne warunki kształtowania zgodnie z naturalnymi predyspozycjami

mgr

Agata Lewandowska

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Kształtowanie przestrzeni publicznych na obszarach wiejskich - potencjał i wyzwania.
Shaping public spaces in rural areas - potential and challenges.

Wystąpienie koncentruje się na problematyce kształtowania przestrzeni publicznych na obszarach wiejskich, opierając się na analizie zebranych wypowiedzi mieszkańców wsi Ostromecko (gmina Dąbrowa Chełmińska, powiat bydgoski, województwo kujawsko-pomorskie). Celem badania było zidentyfikowanie potencjału i wyzwań związanych z tworzeniem i funkcjonowaniem miejsc spotkań oraz integracji społecznej w kontekście specyfiki terenów wiejskich, na podstawie analizy wywiadów pogłębionych z mieszkańcami miejscowości. Wyniki badań wskazują ograniczoną dostępność i funkcjonalność istniejących przestrzeni publicznych w miejscowości. Do kluczowych wyzwań w kształtowaniu przestrzeni publicznych zidentyfikowanych w toku analizy należą: brak inicjatywy i lokalnego lidera, ograniczone zasoby finansowe, trudności we współpracy z różnymi szczeblami administracji, zmieniający się styl życia i brak czasu mieszkańców oraz rosnąca anonimowość związana z napływem nowych mieszkańców. Jednocześnie respondenci podkreślają znaczenie aktywnego zaangażowania zarówno mieszkańców, jak i władz lokalnych w proces kształtowania przestrzeni publicznych na obszarach wiejskich. Rewitalizacja istniejących obiektów oraz stworzenie nowych, wielofunkcyjnych miejsc spotkań z jasno określonym programem działań i odpowiedzialnym animatorem wydają się kluczowe dla wzmacniania więzi społecznych i poprawy jakości życia na terenach wiejskich, takich jak analizowane Ostromecko

inż.

Zuzanna Romanowska

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Architektura oporu - czego możemy nauczyć się o budowaniu z blokad wycinek lasów w Karpatach

The architecture of resistance - what can we learn about building from logging blockades in the Carpathian forests.

W referacie przeanalizowane zostaną tymczasowe struktury i praktyki ich tworzenia w obozach aktywistów blokujących wycinki na terenie Puszczy Karpackiej. Nora 219a oraz blokada wycinki Inicjatywy Dzikie Karpaty to przykłady awaryjnego przeorganizowania przestrzeni pod konkretny cel. W obozach powstawały specyficzne struktury pełniące funkcje tymczasowych budynków mieszkalnych, obronnych i społecznych. Zarówno te struktury, jak i praktyki ich budowania i podtrzymywania miały wyjątkowy charakter ukształtowany przez niecodzienne warunki. Tworzone w większości od podstaw, z materiałów znalezionych na miejscu i przy użyciu pracy własnych rąk, idealnie wpisują się w tematykę DIY, wernakularności i kwestii ekologicznych. Jednocześnie są nierozwalnie powiązane z globalnym kontekstem - drastyczny spadek bioróżnorodności i zmiany klimatu są jednymi z powodów, dla których zdecydowano się na zablokowanie wycinania cennych przyrodniczo lasów. W ten sposób powstał wybuchowy, eklektyczny amalgamat, w którym można odkryć potencjał alternatywnego budowania.

inż. arch.

Milena Wikiera

inż. arch.

Wiktoria Bukowy

Politechnika Rzeszowska

Zielone miasto od podstaw: jak przekształcić garaże wielopoziomowe w farmy miejskie produkujące żywność w środowisku kontrolowanym.

Green city from scratch: how to turn multi-storey garages into urban farms that produce food in a controlled environment.

W czasach dynamicznej urbanizacji w wielu rozwijających się miastach pozyskiwanie świeżych, pełnowartościowych produktów żywnościowych jest coraz bardziej utrudnione i wiąże się z wieloma czynnikami wpływającymi negatywnie na środowisko. Koncepcja farmy miejskiej jest w stanie zminimalizować te problemy i przyczynić się do poprawy zdrowia i samopoczucia lokalnych mieszkańców. Zakładanie farm miejskich może być kluczowym elementem w zrównoważonym rozwoju miast pod względem środowiskowym, społecznym i ekonomicznym. Niniejszy referat dotyczy adaptacji parkingu wielopoziomowego przy ul. Parkingowej w Warszawie na farmę miejską produkującą żywność w środowisku kontrolowanym, z przestrzeniami do integracji lokalnych mieszkańców. Projekt realizowany jest w ramach projektu naukowego Politechniki Rzeszowskiej „The Urban Food Factory”(T.U.R.F.), finansowanego ze środków Narodowego Centrum Nauki, ze współpracą z partnerami projektu: Swedish Industrial Design Foundation, Pond Fish and Greens AB oraz Uniwersytetem w Salford w Wielkiej Brytanii.

Oliwia Daż

Aleksandra Podstawka

Politechnika Lubelska

Motyw regionalny we współczesnej architekturze monastyru w Oasa.

Regional motif in contemporary architecture of the Oasa monastery

Architektura Monastyru Oasa, zlokalizowanego w Karpatach Transylwańskich w Rumunii, czerpie z bogatego dziedzictwa kulturowego regionu zwłaszcza budownictwa sakralnego Transylwanii, wykorzystując lokalne materiały, między innymi drewno i kamień oraz tradycyjne techniki budowlane często łącząc je również z nowoczesnymi materiałami budowlanymi. Charakterystyczne elementy architektoniczne, takie jak strome dachy kryte gontem, rzeźbione detale i proporcje budynków, nawiązują do tradycyjnych wzorców oraz zasad wiary ortodoksyjnej, jednocześnie łącząc nowoczesne systemy izolacji, ogrzewania i oświetlenia. Architektura monastyru w Oasa odzwierciedla duchowość prawosławia oraz pełni rolę nośnika dziedzictwa kulturowego, łącząc elementy religijne z regionalnym folklorem. Wykorzystywanie głównie naturalnych materiałów, takich jak drewno i kamień, oraz tradycyjne podejście do budowy podkreślają związek monastyru z otaczającym go krajobrazem górskim. Rzeźbione detale, inspirowane motywami roślinnymi, zwierzęcymi i sakralnymi pełnią zarówno funkcje dekoracyjne, jak i ochronne. Monaster w Oasa swoim przykładem pokazuje, jak współczesna architektura może zachować i promować tradycyjne wartości kulturowe i duchowe, jednocześnie adaptując się do współczesnych wymagań funkcjonalnych i technologicznych. Poprzez integrację dawnych wzorców z nowoczesnymi rozwiązaniami, monaster ten pozostaje nie tylko miejscem modlitwy, ale także żywym świadectwem bogatego dziedzictwa kulturowego i architektonicznego Transylwanii wciąż spełniając aktualne wymogi budowlane

Klaudia Korba

Politechnika Krakowska

Architektura odporna na zmiany klimatyczne.

Climate-Resilient Architecture.

Architektura odporna na zmiany klimatyczne – jak projektować budynki przyszłości?

Jak zmiany klimatu (powodzie, susze, ekstremalne temperatury) wpływają na architekturę?

Strategie adaptacyjne: zielone dachy, systemy retencji wody, domy pasywne.

Przykłady budynków odpornych na zmiany klimatu np. Floating Cities Bjarke Ingelsa.

Joanna Barna

Politechnika Krakowska

Mikrointerwencje jako sposób na ożywienie zaniedbanych przestrzeni miejskich.

Microinterventions as a Way to Revitalize Neglected Urban Spaces.

Mikrointerwencje jako sposób na ożywienie zaniedbanych przestrzeni miejskich: Mikrointerwencje to niewielkie, niskokosztowe działania, które mogą znacząco poprawić jakość przestrzeni publicznych. Referat przedstawi, jak tymczasowe instalacje, mała architektura, murale czy ogrody społeczne przyczyniają się do rewitalizacji zaniedbanych miejsc. Omówiona zostanie ich skuteczność w porównaniu do dużych projektów oraz rola społeczności lokalnych w ich tworzeniu. Poruszony zostanie także potencjał metody „design build studio” w realizacji takich interwencji.

Sobota, 26.04.2025 / Saturday, April 26th, 2025

SESJA VI / 6th SESSION 10:15 – 11:15

Moderator:

dr hab. inż. arch. Hubert Mełges, prof. ANS

Maja Sobczak-Rzewnicka

Politechnika Krakowska

Hempcrete w praktyce - zrównoważone budownictwo w Ekoosadzie Opolnica.

Hempcrete in practice – sustainable construction in Ekoosada Opolnica.

Hempcrete to innowacyjny, ekologiczny materiał budowlany, który łączy paździerze konopne, wapno oraz wodę, tworząc lekką, oddychającą i wysoce izolacyjną strukturę. W ramach warsztatów w Ekoosadzie Opolnica uczestnicy mieli okazję poznać zarówno teoretyczne podstawy budowy z Hempcrete, jak i praktyczne aspekty jego aplikacji. Prezentacja podsumowuje doświadczenia zdobyte podczas warsztatów, omawia właściwości materiału, techniki budowy oraz potencjalne wyzwania i możliwości zastosowania Hempcrete w nowoczesnym budownictwie ekologicznym.

Maria Przednowek

Julia Sroczyńska

Politechnika Lubelska

Potrzeba jako kierunek rozwoju lokalnej architektury na przykładzie zespołu zabudowy monasteru w Oasa, Rumunia.

The need as a way for the development of local architecture on the example of the monastery development complex in Oasa, Romania.

W pracy przedstawiono historię powstania oraz rozbudowy monasteru w Oasa w Rumunii, który stanowi przykład adaptacyjnego podejścia do zagospodarowania i architektury wynikającego z bieżących potrzeb a nie planowanej strategii długoterminowej. Architektura i budowa monasteru odpowiada zasadom DIY, w której zakonnicy samodzielnie wznosili oraz modernizowali większość z budynków. Obiekty te powstawały z różnych materiałów, zarówno lokalnych jak i dostarczanych, jednak z wykorzystaniem logiki materiału oraz z zasadami lokalnej wiedzy rzemieślniczej. W pracy przedstawione zostały różne typy obiektów zrealizowanych przy monastyrze. Analizy i uproszczona inwentaryzacja zasobu monasteru wykonana została w ramach studenckich praktyk inwentaryzacyjnych. Pomiary oraz analiza terenowa sporządzono na przełomie czerwca i lipca 2024 roku. Na ich podstawie sporządzono cyfrowe modele BIM tych obiektów, które są jedyną dokumentacją architektoniczną zasobu budowlanego monasteru, która stanowi podstawę przyszłych prac budowlanych – modernizacyjnych i rozwojowych.

Katarzyna Folta

Mateusz Krzystoń

Politechnika Krakowska

**Przemiany Krakowskiej Przestrzeni Miejskiej w Kierunku Zrównoważonego Rozwoju.
Idea Green City w Praktyce.**

**Transformations of Krakow's Urban Space Towards Sustainable Development. The
Green City Idea in Practice.**

W dzisiejszych czasach współczesne miasta stają przed ogromnym wyzwaniem łączenia dynamicznego rozwoju oraz troski o naturalne środowisko, klimat i jakość życia mieszkańców. Kraków jest jednym z największych i najstarszych miast w Polsce - ze względu na liczne zabytki i gęstą tkankę miejską podejmowanie działań przekształcających jest niezwykle ciężkie. W obliczu postępujących zmian - zarówno klimatycznych, jak i cywilizacyjnych - jest to jednak konieczne. W związku z tym władze miasta powinny podejmować decyzje zmierzające w kierunku przekształcenia jego przestrzeni. Z pomocą przychodzi idea Green City (z ang. Zielone Miasto) charakteryzująca się właśnie dbałością o tereny zielone i życie mieszkańców. Lepsza jakość powietrza, ochrona zasobów naturalnych czy lepsze samopoczucie psychiczne ludzi to zaledwie kilka korzyści wynikających z zastosowania zasad idei. W obliczu postępującego globalnego ocieplenia oraz stale zwiększającego się zanieczyszczenia planety potrzeba zdecydowanych działań. Globalne problemy są szczególnie widoczne w lokalnych społecznościach i na tym właśnie szczeblu niezbędna jest walka z nimi. Należy zrobić wszystko, by Kraków mógł stać się doskonałym przykładem zarówno dla innych ośrodków miejskich, jak i małych wiejskich społeczności jak dbać o środowisko.

Sofiia Perepelytsia

Eliza Holovina

Politechnika Lubelska

Akupunktura miasta - rola małych przestrzeni urbanistycznych w Lublinie.

Urban Acupuncture of the City – The Role of Small Urban Spaces in Lublin.

W dobie postępującej urbanizacji i zmian klimatycznych małe przestrzenie urbanistyczne, takie jak parki kieszonkowe, odgrywają kluczową rolę w poprawie jakości życia mieszkańców miast. Lublin, jako dynamicznie rozwijające się miasto, zмага się z problemem ograniczonej dostępności terenów zielonych, zwłaszcza w gęsto zabudowanych dzielnicach. W pracy przedstawiono analizy parków kieszonkowych i innych małych interwencji urbanistycznych w strukturze Lublina oraz ich wpływu na estetykę, mikroklimat oraz integrację społeczną.

Przedstawione przestrzenie przeanalizowano pod kątem koncepcji „akupunktury miasta”, czyli strategicznych, punktowych interwencji urbanistycznych, które mogą poprawić funkcjonalność przestrzeni miejskich. Omówione zostaną przykłady istniejących parków kieszonkowych w Lublinie, ich rola w procesie rewitalizacji oraz potencjalne lokalizacje dla nowych realizacji. Szczególną uwagę poświęcono związkowi pomiędzy zielenią miejską a komfortem życia mieszkańców, uwzględniając zarówno aspekty społeczne, jak i ekologiczne.

Oliwia Wołodkiewicz

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski

Redukcja emisji dwutlenku węgla i pyłu na przykładzie budynku biurowego.

Reduction of carbon footprint and dust emission on the example of office building.

Wykonane zostały obliczenia dla przykładowych rozwiązań umożliwiających zmniejszenie emisyjności CO₂ budynku. Omówione zostaną takie rozwiązania technologiczne jak fotowoltaika, biopaliwa lub kogeneracja.

Sobota, 26.04.2025 / Saturday, April 26th, 2025

SESJA VII / 7th SESSION 11:45 – 12:45

**Moderator:
dr inż. arch. Agata Korzeniowska**

Justyna Matyja

Politechnika Krakowska

Ekologiczne planowanie miast: Miasta - gąbki w obliczu zmian klimatu.

Eco-Friendly Urban Planning: Sponge Cities in the Face of Climate Change.

Referat omawia koncepcję miast-gąbek, które stały się odpowiedzią na problemy miejskich powodzi i zmian klimatycznych. Format tego typu miast został zapoczątkowany przez chińskiego architekta krajobrazu Kongjiana Yu. Miasta gąbczaste wykorzystują infrastrukturę opartą na naturze, taką jak tereny podmokłe, ogrody deszczowe i nawierzchnie przepuszczalne, które absorbują wodę deszczową i spowalniają jej przepływ, zmniejszając ryzyko powodzi.

W odróżnieniu od tradycyjnych systemów drenażowych, które są kosztowne i wymagają częstej konserwacji, rozwiązania w miastach gąbczastych są bardziej efektywne, ekologiczne i tańsze.

Referat zaprezentuje również projekty miast gąbczastych, które pokazują różnorodne funkcje tych rozwiązań, takie jak zarządzanie wodami deszczowymi, czy poprawa odporności miast na zmiany klimatyczne.

Stępień Adam

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Nowoczesne narzędzia służące automatyzacji zbierania danych przestrzennych w lokalnym oraz globalnym kontekście.**Modern tools for automating spatial data collection in local and global contexts.**

Prezentacja skupi się na nowoczesnych narzędziach automatyzacji zbierania danych przestrzennych, które rozwiązują problemy tradycyjnych metod, takich jak czasochłonność, wysokie koszty i podatność na błędy, szczególnie wobec globalnych wyzwań, jak zmiany klimatyczne. Zostaną omówione technologie, takie jak drony, LIDAR, GNSS, fotogrametria cyfrowa oraz mobilne systemy mapowania, umożliwiające precyzyjne zbieranie danych i tworzenie modeli 3D. W trakcie wystąpienia zostaną również przedstawione korzyści automatyzacji, takie jak zwiększona efektywność, minimalizacja błędów i proekologiczne zastosowania, a także przyszłe możliwości wynikające z rozwoju AI i integracji danych. W prezentacji zostaną również poruszone kwestie etyczne i społeczne, takie jak ochrona prywatności oraz odpowiedzialne wdrażanie technologii z uwzględnieniem potrzeb lokalnych społeczności.

inż. arch.

Agnieszka Sieczek

Politechnika Wroclawska

Wroclawska Strefa Ciszy- Realizacja projektu w interdyscyplinarnym zespole.

Wroclaw Silence Zone - Designing in interdisciplinary team.

Projekt "Wroclawska Strefa Ciszy" był realizowany w roku 2023 w ramach działalności koła naukowego Humanizacji Środowiska Miejskiego, działającego przy Wydziale Architektury Politechniki Wroclawskiej. Zakładał on zaprojektowanie i zbudowanie pawilonu tłumiącego dźwięki z otoczenia. Wewnątrz obiektu studenci politechniki mogliby odpocząć od nadmiaru bodźców i hałasu. Budowa pawilonu odbyła się w trakcie warsztatów ProtoLab design and build 2023. W skład grupy projektowej i wykonawczej wchodziłi studenci z Wydziałów Architektury, Budownictwa i Elektroniki.

inż. arch.

Matylda Wolff

Uniwersytet Wrocławski

inż. arch.

Alicja Zwierz

University College Cork

OSSA. Narzędzie alternatywnej edukacji projektowej.

OSSA. A tool for alternative design education.

OSSA jako nieformalna, studencka, oddolna i unikalna na skalę Polski inicjatywa działa od 1997 roku i zrzesza społeczność osób studiujących kierunki projektowe poprzez co roczne spotkania w najróżniejszych miejscach Polski i za granicą. Zainspirowana działalnością EASA (European Architecture Students Meeting) powstałym w 1981 roku w Manchesterze ma na celu nie tylko edukację, ale także wewnętrzną integrację studentów i studentek oraz współpracę z młodym i doświadczonym środowiskiem projektantek i projektantów polskich. Od lat opiera się na formule warsztatowej, gdzie osoby uczestniczące pod opieką tutorską przygotowują projekt powiązany z lokalizacją wydarzenia. Projekty przygotowywane w pierwszych latach działalności OSSY skupiały się na podejściu "design build studio" choć w przeciągu ostatnich edycji dominuje większe zainteresowanie teorią, interdyscyplinarnością oraz performatywnością (co widoczne jest także wśród wykształcenia osób uczestniczących warsztatach). Przedstawiając sposoby w jakie OSSA edukuje młode pokolenie architektów i architektki w ciągu ostatnich 28 lat chcemy przedstawić czego brakuje na wydziałach architektury oraz jak aktywnie poszerzamy zrozumienie jej roli współcześnie.

mgr inż. arch.

Bogumiła Kapica

Politechnika Gdańska

Odzysk i recykling w architekturze i budownictwie - wyzwania w polskich realiach.

Recycle Reuse Recovery in architecture and construction - challenges in the Polish reality.

Jesteśmy świadkami procesu transformacji prawa w obliczu zmian klimatycznych. Referat rozpocznie krótki przegląd właściwości odzyskowych materiałów budowlanych oraz realizacji na ich bazie. Następnie opisane zostaną procedury i procesy budowlane oraz ich uczestnicy wraz z uwypukleniem wyzwań w polskich realiach. Na koniec zaprezentowane zostaną najlepsze praktyki europejskie w dziedzinie budowania z odzysku wraz z wnioskami dla polskich lokalnych realiów.

Sobota, 26.04.2025 / Saturday, April 26th, 2025

SESJA VIII / 8th SESSION 13:15 – 14:45

**Moderator:
dr inż. arch. Maciej Jagielak**

dr inż. arch.

Izabela Sykta

mgr inż. arch. kraj.

Agnieszka Greniuk

dr inż. arch.

Marcin Gierbienis

Politechnika Krakowska

Hrubieszowskie domy i ogrody z klimatem - odporne siedliska zamieszkania „dobrze kontynuujące” lokalne tradycje i współtworzone z przyrodą.

Hrubieszów houses and gardens with climate – resilient habitats in a “good continuation” of local traditions and co-created with nature.

„10+1 Hrubieszowskich domów i ogrodów z klimatem (HDOK)” to kolekcja dedykowanych dla Hrubieszowa i inspirowanych lokalną tradycją projektów domów wraz z zagospodarowaniem działek siedliskowych, opracowana przez zespoły łączące dydaktyków i studentów architektury i architektury krajobrazu na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej w ramach realizacji projektu „Rozwój lokalny Hrubieszowa – od partycypacji do realizacji”. Projekty „10+1 HDOK” zostały opublikowane w monografii pt. 10+1 Hrubieszowskich domów i ogrodów z klimatem. Projektowanie w kontekście miejsca i czasu, Gierbienis M., Greniuk A. (red.), Kraków – Hrubieszów 2024.

W kontekście współczesnej praktyki projektowania domów jednorodzinnych, zunifikowanej architektonicznie i opartej przeważnie na katalogach typowego budownictwa, oraz aktualnych zagrożeń klimatycznych za innowacyjne w „10+1 HDOK” należy uznać spójne traktowanie domu i ogrodu jako nierozłącznych komponentów siedliska zamieszkania w relacji „dom – człowiek – ogród”, a także włączanie zespołów zabudowy mieszkalnej w szerszy kontekst krajobrazowy i środowiskowy. Projekty „10+1 HDOK” odkrywają potencjał dla zrównoważonego rozwoju i budowania odporności na zmiany klimatu w lokalnych tradycjach drewnianego budownictwa i bioróżnorodności ogrodów. Łącznikiem między przeszłością a przyszłością jest drewno, archetypiczny i zarazem ekologiczny budulec domów. Bioróżnorodność ogrodów przydomowych przeciwdziała homogenizacji biotycznej i skutkom miejskiej wyspy ciepła, sprzyja regeneracji i przywracaniu równowagi w przyrodzie, pozytywnie wpływa na nasz dobrostan (biofilia). Oparcie na tradycji i przyrodzie spójne z aktualnymi kierunkami projektowania adaptacyjnego (gospodarka obiegu zamkniętego, zero waste, NbS (nature-based-solutions), 5R (Refuse – Reduce – Reuse – Recycle – Rot), błękitno-zielona

infrastruktura, DIY (Do It Yourself), wspierane przez ekotechnologie budownictwa pasywnego, energooszczędnego, niskoemisyjnego i odnawialne źródła energii – to krok ku zrównoważonej przyszłości. Projektowanie domów spójnie z ogrodami jako „miejscami pięknymi i użytecznymi” współtworzonymi przez przyrodę (bionika) i użytkowników (permakultura, recykling i upcykling), różnorodność projektów reinterpretujących lokalne archetypy sprawia, że HDOK wchodzi w dyskurs z budownictwem katalogowym pokazując, że w ramach „dobrego kontynuowania” tradycji wybór jest szerszy, indywidualne projekty pełniej odpowiadają na potrzeby użytkowników, harmonijnie wpisują się w krajobraz i efektywnie wspierają regenerację miejskiego ekosystemu.

dr inż. arch.

Marcin Gierbienis

mgr inż. arch.

Kamila Przytuła

Politechnika Krakowska

Hrubieszowskie domy i ogrody z klimatem - znaczenie projektowania lokalnego.

Houses and gardens with a climate in Hrubieszow - the value of local design.

Budownictwo mieszkalne jednorodzinne stanowi podstawę funkcjonowania polskich miast, jednocześnie na przestrzeni ostatnich lat zauważa się coraz większe odejście do projektowania w odniesieniu do kontekstu przyrodniczo-kulturowego obszarów w których realizowana jest inwestycja. „10+1 hrubieszowskich domów i ogrodów z klimatem” to kolekcja studialnych koncepcji architektonicznych współczesnych domów jednorodzinnych osadzonych w krajobrazie kulturowym Hrubieszowa, wskrzeszających lokalne tradycje drewnianej zabudowy miasta poprzez ich uwspółcześioną reinterpretację. Koncepcja realizowana w idei "dobrego kontynuowania" w swojej formie, estetyce, materiale, rozwiązaniach technicznych odnoszą się zarówno do tradycji, jak i patrzą innowacyjnie oraz proekologicznie na rozwój budownictwa jednorodzinne - mogą być pomocą, elementem edukacji, czy też wprowadzać dyskurs naukowy. Hrubieszowskie domy i ogrody z klimatem tworzą przyjazną, „zieloną” i tożsamą z miejscową kulturą alternatywę dla tzw. budownictwa katalogowego, które pozostaje najpopularniejszym wyborem przy decyzji o budowie własnego.

dr inż. arch.

Marcin Gierbienis

mgr inż. arch.

Kamila Przytuła

Politechnika Krakowska

Aspekt lokalny w budownictwie jednorodzinym - dom Izaak w Hrubieszowie.

Local aspect on housing development - case study of Izaak house in Hrubieszow.

Współczesne budownictwo odnosić się powinno do założeń zrównoważonego rozwoju, który oparty jest o uwarunkowania ekologiczne, ekonomiczne i społeczne. Aspektem łączącym je jest pojęcie lokalności, jako przeciwwagi dla globalizmu i skupienie się architekta na wykorzystaniu potencjału miejsca. Budownictwo jednorodzinne stanowi większość realizacji w Polsce, jednocześnie poprzez popularyzację projektów typowych charakter i lokalność zabudowy na przestrzeni lat się zatraciła. Przykład koncepcji Izaak wskazuje możliwości wdrożenia idei, formy i materii w ścisłym związku z lokalizacją, jako inspiracja i dyskurs na temat przyszłości budownictwa.

Kamila Ręklewska

Politechnika Poznańska

Proces edukacji przestrzennej od przedszkola po uczelnię.

The spatial education process from kindergarten to university.

Wykład prezentuje proces edukacji przestrzennej realizowany na dwóch poziomach: w przedszkolu oraz na uczelni wyższej, koncentrując się na projekcie Pawilonu Naturalnego w Dziekanowicach. Zajęcia dla przedszkolaków miały na celu wprowadzenie dzieci w świat architektury oraz znaczenie przestrzeni, w której żyją. Z kolei studenci Politechniki Poznańskiej, korzystając z materiałów ekologicznych i współpracy z licznymi sponsorami, realizują projekt budowlany, który ma służyć celom demonstracyjnym i badawczym. W ramach wykładu omówione zostały kluczowe etapy budowy, takie jak montaż dachu, wiatroizolacja oraz zastosowanie zieleni ekstensywnej. Cały projekt ma na celu rozwijanie świadomości przestrzennej, zarówno wśród dzieci, jak i przyszłych profesjonalistów w dziedzinie architektury.

Róża Adamska

Karolina Czerska

Zofia Konieczna

Politechnika Krakowska

Korek- materiał ekologiczny.

Cork ecological material.

Wystąpienie dotyczy użycia korka w budownictwie, analizy jego właściwości i skali jego wykorzystania w Polsce i za granicą.

Korek jest naturalnym materiałem pochodzenia roślinnego, który zyskuje uznanie w architekturze jako zewnętrzna okładzina i element strukturalny ścian. Dzięki niskiej gęstości, odporności na wilgoć oraz doskonałym właściwościom izolacyjnym i akustycznym, uważamy że stanowi efektywną alternatywę dla tradycyjnych materiałów budowlanych. Chcemy wypromować ten materiał ze względu na jego właściwości, które wspierają zrównoważony rozwój, łącząc estetykę z odpowiedzialnym podejściem do środowiska.

Klaudia Dzióbek

Paulina Ferenc

Politechnika Krakowska

Zieleń w mieście na przykładzie Krakowa - ewolucja formy, funkcji, percepcji.
Greenery in the city on the example of Krakow - evolution of form, function, perception.

Przedstawiona jest korelacja wielkopowierzchniowych parków do mniejszych obszarów zieleni. W pracy opisane są zmiany w podejściu do planowania miejsc występowania roślinności w miastach, uwzględniając współczesne trendy w projektowaniu przestrzeni publicznych na przykładzie nowych inwestycji i projektów.

Integralną częścią pracy jest analiza odbioru społecznego terenów zielonych, oparta na badaniu ankietowym przeprowadzonym wśród studentów Politechniki Krakowskiej z podziałem na poszczególne wydziały. Ankieta uwzględnia ocenę zieleni w okolicach kampusu i budynków Uczelni."

inż. arch.

Dominika Wańczyk

inż. arch.

Sylwia Tworek, Politechnika Rzeszowska

Przekształcanie terenów przemysłowych- rewitalizacja czy gentryfikacja.

Transforming post-industrial areas – revitalization or gentrification.

Przekształcanie terenów przemysłowych to kluczowy element rozwoju miast. Rewitalizacja polega na przywracaniu wartości zdegradowanym obszarom poprzez działania urbanistyczne i społeczne, co poprawia jakość życia mieszkańców. Przykładem może być Manufaktura w Łodzi. Jednak proces ten często wiąże się z gentryfikacją, czyli wzrostem wartości nieruchomości i wypieraniem dotychczasowych mieszkańców przez zamożniejsze grupy. Aby uniknąć negatywnych skutków, rewitalizacja powinna uwzględniać partycypację społeczną, dostępne cenowo mieszkania i zachowanie lokalnego charakteru. Kluczowym wyzwaniem jest znalezienie równowagi między rozwojem a ochroną interesów społecznych.

Gabriela Wiecha

Politechnika Krakowska

Nowoczesne technologie w Design Build Studio: Druk 3D i laserowy w edukacji architektonicznej na przykładzie studiów w USA.

Modern Technologies in Design Build Studio: 3D Printing and Laser Cutting in Architectural Education Based on Studies in the US.

Współczesna architektura mierzy się z wyzwaniami globalizacji, zrównoważonego rozwoju i innowacyjnych technologii. Model Design Build Studio to metoda kształcenia, łącząca teorię z praktyką poprzez projektowanie i własnoręczne realizowanie obiektów. Kluczową rolę w tym procesie odgrywają nowoczesne technologie, takie jak druk 3D i druk laserowy, które usprawniają zarówno etap projektowania, jak i wykonania konstrukcji. Na podstawie moich doświadczeń ze studiów w USA, przedstawię, w jaki sposób amerykańskie uczelnie wykorzystują te technologie w ramach Design Build Studio. Omówię praktyczne zastosowania druku 3D do szybkiego prototypowania oraz druku laserowego do precyzyjnego modelowania i cięcia materiałów. Porównam również podejście do edukacji architektonicznej w Stanach Zjednoczonych i Polsce, wskazując na możliwości implementacji tych rozwiązań w krajowym systemie nauczania. Podsumowując, skupię się na tym, jak innowacyjne technologie mogą wspierać rozwój lokalnej architektury, zwiększać efektywność nauki studentów oraz odpowiadać na współczesne wyzwania urbanistyczne i ekologiczne.

Dominik Gromek

Lidia Kosztołowicz

Politechnika Wroclawska

TECH – Transportable Eco-friendly Cartboard House.

W ramach wystąpienia studenci Wydziału Architektury Politechniki Wroclawskiej podziela się swoim doświadczeniem w opracowywaniu projektów koncepcyjnych oraz prefabrykacji prototypów ekologicznych domów w konstrukcji papierowej (TECH – Transportable Eco-friendly Cartboard House). Projekt był realizowany w ramach grantu naukowego NCBIR.